
Съдържание:

Баба Марта

- Сценарий за Баба Марта - Кирилка Герасимова /5
Първомартенска въртележка - Мария Димова, Милка Стефанова /8
Баба Марта - Мария Димова, Радка Георгиева /11
Баба Марта е на гости в детска градина - Антонина Стоянова /14

8-ми март

- Майчице добричка - Соня Попова, Даниела Петрова /21
Сценарий за 8 март, за I^{ва} група - Цветанка Николова /24
„Мамината изненада”-сценарий за 8 март - Митка Тодорова /31
Ден прекрасен - ден на мама - Татяна Славова, Мария Облачка /33

Пролетни

- Великден (пролетни обичаи) - Диана Добрева /40
Пролетен празник за III група - Елена Николова Георгиева / 51
Великденски празници за III група - Елена Николова Георгиева /54
Гергьовден - за подготвителна група - Диляна Стоянова /57

24-ти май и завършване на учебната година

- Сценарий за Деня на българската писменост и култура - Силвия Марушкина /61
Сценарий за 24-ти май - Павел Николов /65
Сценарий за изпращане на децата от IV-та група на училище, под надслов: „Сбогом детска градина, здравей I-ви клас” - Василка Русекова, Мария Стоичкова, Ирена Букурещлиева /68
Сценарий за завършване на учебната година – 24 май - Павел Николов /76
Сценарий Празник на буквите и завършване на 1-ви клас- Нина Стоянова /80

Начало на учебната година

- Детска градина, здравей! - Митка Петрова Тодорова /86
Сценарий за начало на учебната година - Павел Николов /89
Сценарий за откриване на учебната година - Павел Николов /91

Димитровден

- Сценарий за Димитровден - Ралица Димитрова Горанова /94

Есенни

„Добре дошла мила есен!“ Сценарий за есенен празник - Митка Тодорова /98

21ви Ноември Ден на Християнското семейство - Диана Иванова /101

Зимни

Сценарий за зимно тържество - Павел Николов/111

Коледа и Нова Година

В очакване на Коледа - Милена Стоянова /113

Бъдни вечер - Юлияна Славова /118

Сценарий за Коледен празник - Венета Бошняшка, Лилия Кушцова, Тодорка Масева /124

Добре дошъл, Дядо Коледа! -Митка Тодорова /132

Някога по Коледа - Елена Цекова /136

Сценарий за Нова година - Светла Джаръкова /144

Юбилей

Сценарий за тържественото отбелязване на 160 години светско образование в село Вакарел - Павел Николов /152

Патриотични

Сценарий „Прослава на България“- Елена Николова Георгиева /158

Събранието в Оборище. Пиеса - Светлана Ризова и Силвия Марушкина/159

Сценарий за 1 - ви Ноември- Митка Петрова Тодорова /166

Сценарий за състезание „Руско – турска освободителна война 1877 – 1878 година“ - Илиана Т. Илиева-Дъбова /169

Други

Вече съм голям и правилата за уличното движение знам - Стефка Великова /178

Карнавал на годишните времена - Катя Петрова 182

Празник „Трифон Зарезан - Нелка Челова /186

С усмивка на детска градина - Петя Ангелова, Катя Дойчева, Димитра Гутева /198

Ние – децатапразнуваме !- Митка Тодорова /202

Баба Марта

Сценарий за Баба Марта

Кирилка Герасимова

Мартичка: „Бабо, бабо, къде си, покажи се. Ех, че е ранобудна и аз трябва да побързам. Какво трябваше да направя? Първо да помета. Баба каза, че така се „измитало“ лошото от къщи. Боклука ще го изгоря да не остане нищичко от него. Да може Слънчо да влезе и да огрее навсякъде. Така. Как хубаво светна стаята. Сега, червеното халище! Ще го сложа на прозореца, та болестите, като го видят да се уплашат и да избягат. – Олеле, щях да забравя - питката и меда. - Браво, баба се е сетила да ги приготви. Но къде ли е отишла, всеки момент децата ще пристигнат, а нея и няма.

Народна музика - влизат всички деца.

Децата: Добър ден Мартичке

Мартичка: Добър ден, деца. Заповядайте, седнете, настанете се удобно. Баба е излязла, но ще дойде.

„Когато цъфне първото кокиче и Заю Баю с него се закичи, виж през гората снежна и заспала тръгнала е Баба Марта старра.

На пънче сяда весела, засмяна и от къделя бяла и червена заприда мартеници за децата, животните, горите и полята.

Малък Сечко свъсен кихна и замина си далече, Баба Марта се усмихна и на Слънчо светъл рече:

Хайде, Слънчо, ставай сине, цяла зима спа на воля, но сега поля, градини тебе чакат и се молят“.

Песен

„Чакат да ги стоплиш, сине, да поникнат буйни ниви, по

дворове, по градини да разцъфнат бели сливи.

- *Чакат вече и децата, те са палави, но мили, разтвори им ти сърчицата, влей им здраве, радост, сили!*“

Народна музика - влиза Баба Марта

Баба Марта: Добре сте ми дошли и вие, мили деца и скъпи внученца. Запознахте ли се с моята внучка Мартичка - тя е много добро и работливо момиченце. Чакайте сега баба да поседне.

Песен: „Баба Марта“

Баба Марта: Ех, че хубаво пеете, милите на баба!

Мартичка: Бабо, къде беше, защо закъсня?

Баба Марта: Ела тук, моето внуче. Трябваше да мина през гората, полето, градините и ето ме сега - у дома при вас. Знам, че нямаш търпение да чуеш някоя приказка. Ти и твоите приятели сте слушали не една и две приказки и легенди за мене.

Децата: Бабо, нека ние децата най-напред да ти разкажем една легенда.

Имала си Баба Марта хубав колан. С него запасвала елечето си, когато и ставало студено. Станело ли топло, отвързвала коланчето, събличала елечето и го оставяла на някое дърво, храст или пънче. През един хубав пролетен ден, когато се разхождали с внучката си Мартичка из гората, на Баба Марта и станало горещо и тя се съблякла. Наоколо нямало нито едно дърво, нито храст, на който да си остави елечето и коланчето.

А Слънчо препичал отгоре. Наблизо видяла един камък. Сложила под него елечето и колана си и там ги забравила. Баба Марта се върнала *да ги търси*, но не могла да ги намери. А коланчето било изплетено от бели и червени конци, които блестели на слънцето.

Горските приятели на Баба Марта и разказали какво се е случило с коланчето. Както си играели Мечо, Заю и Ежко, поместили камъка. И под него се подал единия край на коланчето. Видели го врабчетата и веднага долетели. Започнали да кълват коланчето.

Клъвне едно врабче бяло конче и го закичи на друго дръвче. Клъвне друго врабче червено конче и го закичи на друго дръвче.

Така цялата гора обсипали с червени и бели конци. Както била весела през деня Баба Марта, се намръщила - станало мрачно и студено.

Но Мартичка била голяма хубавица и умница. Тя подсетила баба си че от тези хубави конци може да се направи нещо друго. „Вярно! - казала си Баба Марта, а щом се усмихнала доволна, топло слънце грейнало.“ „Нейните горски приятели и внучката и помогнали да събере всичката прежда от дърветата. С нея напълнили цялата кошница. Седнала Баба Марта на полянката и започнала да плете и да връзва.

Така се получили много мартенички, които тя занесла и раздала на децата. Но винаги, когато се сети за своя колан, Баба Марта яд я хваща, тя се мръщи и започва студ и даже сняг да праща. Но види ли хубавите мартеници, които носят хората бързо се развеселява. Затова през месец март се редуват ту студени, ту слънчеви дни.

Баба Марта: Да деца, дълъг път е изминал обичаят на българите да се кичат с мартеници.

Още в стари времена хората връзвали бял и червен конец на младите майки, на бебетата. С него закичвали и котлето с първото мляко на първата овца - майка, на първото агне, плодните дървета и храсти. Старите хора пожелавали „Да си червен и здрав, да остарееш и побелееш като Стара планина“.

Така те вярвали, че белият цвят в мартеницата предвещава дълъг живот, а червеният цвят - здраве, сила, красота. Най-старите мартенички били само червени. Първите окраски към тях били от обикновена вълна или пискюлчета от конци - „висушки“, както народът ги е наричал.“

Песен: „Баба Марта пак дойде“

Децата: Бабо искаш ли да чуеш от нас една приказка?

Баба Марта: Хайде.

Децата: През един хубав мартенски ден, млада, пъргава и хубава невеста подкарала овцете си към планината. - „Не извеждай, булка, овцете на паша, рано е! Кърпи кожусите, цъфтят сега. Това

цвете е лъжливо, не прецъфти ли, не му вярвай, кожухчето не сваляй - рекъл свекърът.

Ее татко, виж какъв слънчев и хубав е денят.

Не минало много време и тъмни облаци надвиснали над планината, ветрове задухали, леден сняг натрупал. Сковала се земята. Замлъкнали жиците. Младата овчарка така и не се върнала вече, останала вкаменена високо в планината, заедно с овчиците.

Баба Марта: Тъжна е тази приказка деца, но от нея сигурно разбрахте, че младите трябва да се вслушват в мъдростта на старите. Като казах това, чакайте да ви попитам. Вие слушате ли вашите баби и дядовци? Ами татковците и майките? - „Трябва да ги слушате и обичате, да не ги наранявате с лоши думи и недобри постъпки. Запомнете - „Баща и майка цена нямат. Майката, деца, е свято нещо“.

Баба Марта: Браво деца, сега баба ще ви почерпи с питка. Да сте ми живи и здрави, весели и засмени, за радост на мама и татко.

Хоро...

Първомартенска въртележка

Мария Димова, Милка Стефанова

Децата и бабите са в занималнята. Влизат (учители) Пижо и Пенда, облечени един в бяло, търкаляйки голямо бяло кълбо, а другия - в червено с малко червено кълбенце.

Пенда: Не е вярно, по-важен е белият цвят. Ето моето бяло кълбо.

Пижо: Бре, бре, че е важна! „Важна“ като белия цвят. Виж я ти! „Казвам ти - червеният цвят си е червен - ето като моето кълбо“.

Пенда: Това малко кълбенце - нищо и никакво! Я виж моето бяло - цяло кълбищее ...

Пижо: Кълбище я! Защото никой не прави с него мартеници. А моето кълбенце свършва, защото червеният цвят е по-важен за мартеничките.

Пенда: Слушай! Ще търсим някой да ни каже, да разреши спора ни. Най-добре Баба Марта - нали тя прави мартеничките. Деца, да знаете къде е Баба Марта?

Децата: Чакаме нея.

Пижо: Вие я чакате, ама нашия спор не търпи отлагане. Пък и Пенда като вдигнала олелия с нейното кълбище може и да я уплаши. Гледай колко баби има тука, да ги попитаме. Пък и децата ще помагат.

- Еднакво важни ли са белият и червеният цвят?

- Какво означава белият/червеният цвят?

(дете разказва легенда за първите мартенички)

Пенда: Видя ли, без моето кълбо мартенички не стават!

Пижо: И без моето, ура...*(подхвърля червеното кълбо)*. Оле-ле, убодох се, игли. Какво правят тук.

Дете: Пижо, това навярно са иглите на Ежко. Баба Марта ги е забравила.

Песен: „Взела две игли от Ежко“

Стих: *Когато цъфне първото кокиче
и Зайо Байо с него се закичи,
виж през гората снежна и заспала
тръгнала е Баба Марта стара.*

Дете: *На пънче сяда весела, засмяна
и от къделя бяла и червена
заприда мартенички на децата,
животните, горите и цветята.*

Пенда: Е, споменаха децата на първо място „прежда бяла“, но, Пижо, дай да не се караме. На празник сме! Как мислиш, защо тия деца са така облечени и сияят в народните носии?

Дете: Тържеството ни се нарича „Първомартенска въртележка“. Ето играчка - тази въртележка ще покаже какво ще изиграем.

Песни: „Мари моме“, „Боряно, Борянке“, „Изгубила Веселина“.

Баба: Тъй, тъй - плачи! Ту коланче ще загубиш, ту герданче ще скъсаш, пък и гола ходиш - ще се разболееш!

*С тази мъничка наметка
няма да излизаш,
ще си облечеш жилетка
и дебела риза!*

Дете: *Твоите рани са безчет,
не играй лудешки,
не завирай се навред
с новите си дрешки!*

Пенда: Слушай, Веселинке! И с бабите понякога се случват весели неща. Днес на двора баба Неда плела чудна, пъстра плетка. Но под шарената сянка де я хвана пуста дрямка. Както клюмала, жумяла, баба сладичко заспала. А кълбото от полата се търкулнало в тревата. Тук Писана го видяла и с кълбото се заиграла. Бутала го ту наляво, ту надясно. Стреснала се баба Неда - дири пъстрата си плетка. И се чуди и се мае де е на кълбото края.

Пижо: сега да видим дали нашите баби ще се справят с тези две кълбета. Ще им помагат внучетата и няма да им позволят да задремат.

Игра: „Да направим мартеничка“

Пенда: Гледай, гледай - едни баби правят мартенички, а тук една вече е заспала.

Песен: „Баба и внуче“

Пижо: И мен ме удари дрямка. Я да завъртим въртележката да видим каква е следващата изненада.

Танц: „Кипри“

Пенда: Ех, чудесни сте, деца. Жалко, че Баба Марта няма да ни види. Не знаете ли някаква песничка за нея - та дано да ви чуе.

Песен: „*Баба Марта троп, троп...*“

Танц: „*Ретро*“

Пижо: Ех, бабите си припомниха младостта с този ретро танц. А сега гледат внучета. Как си минават годините, нали?! Ето тук една баба е дошла с бебе - внуче ...

Песен: „*Колко весело семейство*“

Пенда: Бебето командва! И най-вече нас бабите, нали?! Сега ще ни покажете как заради внучето често пиете и какви ли не безвкусни сокове...

Игра: „*Изпий сока с биберон*“

Пижо: Я да видим какво остана на Първомартенската въртележка. Това е последния танц.

Танц: „*Първомартенска въртележка*“.

Баба Марта

Мария Димова, Радка Георгиева

Влизат Лиса и Вълчан. Носят торба, от която се подава бяла и червена прежда.

ВЪЛЧАН: Моя е, моя е торбата, Лисано! Аз първи я видях, докато онова момиченце метеше.

ЛИСА: Моя е! Ти я видя, ама аз я взех от Мартенка. Чакай да видим първо какво има тук. Гледай, гледай... колко мартенички. И каква чудесна прежда! Какъв пуловер ще си изплета. Ще стане за чудо и приказ. Хем червеничък, хем беличък. Не се сърди - на тебе шал ще направя - една бяла, една червена нишка. Ама и онова момиченце - зарязало торбата и мете ли, мете... Ама пък, Вълчане, за какво ще му е на момичето - малко е! Нито ще плете, нито нищо?